

at det af det ærede Medlems Foredrag ikke blev mig klart, hvad han tænkte sig, at Følgen vilde blive af, at Rigsdagen vedtog en saadan Beslutning som den foreslaaede. Gaarden er nu solgt, og alle Opgjørelser vedkommende den vilde komme for paa et ganske andet Sted; hvad skulde det da betyde, at der vedtoges en Beslutning om, at Regnskabet ikke kunde passere? Naar det ærede Medlem overveier Sagen nøiere, er jeg vis paa, at han heri vil stemme med Udvalget. — Jeg kunde ønske Punkt for Punkt at følge det ærede Medlem, men jeg er bange for, at det vilde blive for vidtløftigt og trættende, og jeg skal derfor kun dvæle ved enkelte af de af det ærede Medlem udhævede Punkter. Med Hensyn til Udvalgets Endringsforslag under Nr. 2, der slutter sig til Statsrevisionens Indstilling ved Antegnning 2 til Indenrigsministeriet, fremhævede det ærede Medlem paant, hvad der allerede findes anført i Revisionens Beretning, at den havde havt Betænkelighed ved, at et Honorar af 100 Rd. var udbetalt til en reserveret Embedsmand, eftersom det var taget af en ved Finantsloven bevilget Gage paa 600 Rd. Jeg kan med Hensyn dertil kun gjentage, hvad der allerede er sagt i Udvalgets Betænkning, at man ikke maa tage Finantslovens Posteringer for disse Spørgsmaals Vedkommende altfor strengt, idet man ved Finantslovens Votering har anteciperet en Ordning, som først senere skulde bringes tilveie. Dengang da Lønningsloven af 31te Marts 1860 blev vedtagen, kunde man ikke uden store Ulemper strax have affædiget de mange Embedsmænd, som maatte afgaae ifølge denne Lov; man lod dem da blive staaende, men lønede dem af den til Assistance bestemte Sum, uagtet dette var i Strid med disse Summers egentlige Bestemmelse, og man ordnede i det Hele Sagen paa en Maade, som led af visse indre Modsigelser. Men naar det er givet, at dette var nødvendigt, saa maa man ikke stille sig for strengt paa Finantslovens Standpunkt og fordrø en Overholdelse af den i alle enkelte Punkter, selv hvor den vilde være

i Strid med, hvad der bitterligt havde været Meningen. — Ved Udvalgets Endringsforslag Nr. 3 til Statsrevisionens Indstilling ved Antegnning 3, hvilken angaaer nogle smaa Beløb, som Indenrigsministeriet har udbredet af den under den i samme omhandlede Conto hørende Post „Almindelige Udgifter“, paa en Tid, da man havde meget travlt, og da der var mange Expeditioner at foretage, til Transport af Pakker, til lidt Extrastriveri og til et tredie Formaal, som jeg ikke huffer i dette Diebst, har det ærede Medlem stærkt gjort opmærksom paa, at der af Udvalget særligt var blevet lagt Vægt paa, at der var anvendt Deconomi med de under denne Post bevilgede Beløb. Jeg troer imidlertid, at dette ved Bedømmelse af en Sag som den foreliggende virkelig bør komme i væsentlig Betragtning. „Almindelige Udgifter“ er en Betegnelse for en Udgiftspost, der ikke er ganske klar, og dens Beløb maa derfor antages paa en noget fri Maade at være stillet til Ministeriets Raadighed. Under saadanne Omstændigheder ligger der da Vægt paa, om der er en betydelig Mindreudgift paa den paagjældende Post, thi dette viser, at Ministeriet har anvendt god Deconomi med de Penge, der vare stillede til dets Raadighed, og, hvor det er Tilfældet, mener jeg, at man med Smaasummer som dem, der her er Tale om, ikke skal være saa særdeles nøieregnende. Om der ved en overordentlig Leilighed er betalt 50 Rd. i Budløn af Ministeriet, bør efter min Mening, naar der blot er anvendt god Deconomi i det Hele taget, ikke være Gjenstand for en særlig Beslutning af Rigsdagen. Det er i Genhold hertil, at Udvalget har foreslaaet, at Revisionens Indstilling om dette Punkt udgaaer. — Udvalgets Endringsforslag Nr. 5 angaaer en Meerudgift paa Bevillingen til Matriculbæseact, som er fremkommen, ikke derved, at der er givet Mere ud, end der var forudsat, men derved, at der er kommet Mindre ind ved Salget af Kort, end der var paaregnet. Med Hensyn til dette Punkt har det ærede Medlem, til